

Dr. Harmati Zita részére
főosztályvezető

Kormányzati Ellenőrzési Hivatal
Állami Tulajdont Ellenőrző Főosztály

Ikt. Szám: 23-463/149/2014.

Tisztelt Dr. Harmati Zita!

Az „EGT és Norvég Finanszírozási Mechanizmusok intézményrendszerének és a Finanszírozási Mechanizmusokból juttatott támogatások felhasználásának ellenőrzése” tárgyában folytatott soron kívüli vizsgálattal (a továbbiakban: vizsgálat) összefüggő, a 23-463/149/2014.számon iktatott levelét (a továbbiakban: megkeresés) 2014. év június hó 24. napján vettem kézhez.

A Társaság a Szabadságjogokért álláspontja szerint válaszukban nem jelöltek meg megfelelő jogalapot, ezért az Önök által kezdeményezett vizsgálat továbbra is jogszerűtlennek tekinthető.

A Norvég és EGT Finanszírozási Mechanizmusok 2009-2014-es időszakáról rendelkező, a finanszírozó államok és Magyarország által megkötött nemzetközi egyezmény (továbbiakban: Egyezmény) Önök által közölt értelmezésével nem értünk egyet. Nyilvánvaló, hogy amennyiben egy szerződés rendez egy kérdést – jelen esetben az ellenőrzésre jogosult szervezet -, akkor az egyik szerződő fél nem teheti meg, hogy önkényesen saját maga jelöl ki ellenőrző szervezet és hajt végre ellenőrzéseket. Az „A” melléklet taxatív módon jelöli ki az Egyezmény végrehajtásában közreműködő szervezeteket. A kevesebben nincsen benne a több. A Magyarország által elfogadott ellenőrzési mechanizmus egyoldalú semmibevétele a nemzetközi joggal ellentétes. Ezt támasztja alá a Norvég Királyságnak a Mechanizmus honlapján is közzétett közleménye, miszerint az ellenőrzés kizárólagos letéteményesei a donor országok.¹ Az egyik szerződő fél tehát egyértelműen a kizárólagos ellenőrzési jogosultság mellett foglalt állást, és a TASZ jogászai is ekként értelmezik az Egyezményt. A norvég fél az álláspontját félreérthetetlenül a magyar kormány tudomására hozta. Az Egyezmény értelmezése körüli jogvita rendezéséig egy jóhiszemű szerződő fél nem tesz egyoldalú lépéseket.

Válaszukban hivatkoznak az Egyezmény 10. cikkére, miszerint a Magyarország köteles proaktívan fellépni az átláthatóság érdekében. Az Egyezményben ez a szabály az ellenőrzéshez annyiban kapcsolódik, hogy a magyar állam köteles elősegíteni az ellenőrzést, tehát például az állami szervezeteknek vagy állami fenntartású intézményeknek juttatott támogatások esetében biztosítani az átláthatóságot. Ennek keretében például az Egyezményben kijelölt ellenőrző szervnek a rendelkezésére kell bocsátania az állam irányítása alatt álló szervek releváns dokumentációit. Ez nyilvánvalóan kötelezettsége Magyarországnak a szerződő partnere felé. Ismételten jelezzük, hogy az Egyezmény alapján a magyar kormány nemzetgazdaságért felelős minisztere kérhet tájékoztatást, információkat és dokumentumokat a Finanszírozási Mechanizmus Irodájától.

Az Áht. 63.§ (1) bekezdés c) pontjára történő hivatkozásuk azért téves, mert az „ideértve” kitétel következtében a nemzetközi szerződések alapján juttatott támogatások csak akkor minősülnek a KEHI ellenőrzési jogkörébe tartozónak, ha a támogatás az államháztartás központi rendszeréből történik. Ennek minimális technikai feltétele lenne, hogy a pénz megjelenjen az államháztartás valamelyik alrendszerének a számláján. A Finanszírozási Mechanizmusnak a civilek támogatására szánt forrásai esetében ez nem történik meg, tehát nem az államháztartás központi alrendszeréből történik a támogatás. A Finanszírozási Mechanizmus végrehajtási szabályait tartalmazó Szabályzat

¹ <http://eeagrants.org/News/2014/Norwegian-authorities-issue-a-press-release-on-problems-concerning-Hungarian-authorities-and-the-EEA-Norway-Grants>

5.13.5 pontja értelmében amennyiben egy programot az FMO, államközi szervezet vagy donor ország működtet, akkor a kedvezményezett államot nem terheli felelősség a program végrehajtásában, se pénzügyi, se más tekintetben. (Ez a rendelkezés is az Egyezmény 10. cikkének az általunk elfogadott értelmezését támasztja alá.) Kérjük, hogy amennyiben a támogatási összegek az államháztartáson keresztül jutottak el hozzánk, küldjék meg számunkra az erről szóló utalási bizonylatokat! Amennyiben ezt nem tudják igazolni, úgy az Áht.-ből hivatkozott jogi felhatalmazásnak nincsen ténybeli alapja.

Kérjük továbbá, hogy az eredeti megkeresésében megjelölt Áht. 63.§ (1) a) történő hivatkozás ténybeli alapjául szolgáló kormánydöntés– amelyet jelen ellenőrzési eljárásban a KEHI vizsgál – másolatát küldjék meg a számunkra. Feltéve, de meg nem engedve, hogy létezik olyan kormányzati döntés, amely a Társaság a Szabadságjogokért egyesület vonatkozásában tartalmaz rendelkezéseket, álláspontunk továbbra is az, hogy egy kormány határozat nem alapoz meg az államigazgatási rendszeren kívül – tehát a Kormánnyal alá-fölérendelt viszonyban nem álló – eső entitások esetében vizsgálati jogkört.

A megbízólevéllel kapcsolatosan csak ismételni tudjuk önmagunkat: a 17.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az ellenőrzött szerv vezetője jogosult a megbízólevelet elkérni. A normaszöveg nem szűkíti le ez a jogosultságot a helyszíni ellenőrzésre, tehát a jogosultság fennáll a vizsgálat minden szakaszában. Ismételten kérjük, hogy a megbízólevelet küldjék el számunkra! Ennek megtagadása erősíti azt a jogi álláspontunkat, miszerint az ellenőrzés törvénytelen – nemcsak jogalapjában, hanem az eljárás menetében is.

Örömmel látjuk, hogy a Finanszírozási Mechanizmushoz kapcsolódó kormányzati átláthatóság és jó kormányzás ügyét a KEHI és a kormány, még ha kicsit túlbuzgó módon is, de szíven viseli. Ennek a hozzáállásnak a jegyében ismételten kérjük, hogy tájékoztassák szervezetünket, hogy a 355/2011. (XII.30.) Kormány rendelet 11.§ (1) és (3) bekezdései alapján a Társaság a Szabadságjogokért ellenőrzése mennyiben illeszkedik az éves ellenőrzési tervbe, illetve a Kormány mely döntése vagy milyen miniszterelnöki vagy államtitkári utasítás alapján jár el a Hivatal soron kívül.

Budapest, 2014. július 1.

Tisztelettel,

Dr. Kapronczay Stefánia

ügyvezető igazgató

